

अतिमति adj. überaus klug MBh. 3, 12470.
 अतिमर्त्य (अ० + म०) adj. übermenschlich: वीर्याणि BHĀG. P. 1, 1, 20.
 अतिमर्श zu streichen und मर्श mit अति zu vergleichen.
 अतिमांस (अ० + मांस) adj. zu fleischig: अघरोष्ठ VARĀH. BRH. S. 69, 10. ऋङ्गा 70, 17.
 अतिमात्र, कृत्वो ऽतिमात्रः (ऽतिमात्र die neuere Ausg.; die richtige Lesart wird wohl अतिमात्रं sein) पुरुषः ein überaus kleiner Mensch HARIV. 308. adv.: °भामुख Spr. 3406. — Z. 2 lies आत्मानमतिमात्रं.
 अतिमान Spr. 3407.
 अतिमानिन् R. ed. Bomb. 3, 33, 16. अतिमति० zur Erkl. von सधमाद् ÇAT. Br. 5, 3, 5, 19.
 अतिमुक्तक m. MBh. 13, 2829. n. s. u. मुक्तक.
 अतिमुक्ति TS. 6, 6, 9, 2.
 अतिमूढ (अ० + मूढ) adj. überaus dumm, — einfältig VEDĀNTAS. (Allah.) No. 37.
 अतिमूर्ति lies m. st. f.
 अतिममिष s. मेमिष.
 अतिमोर्तिन् (vom desid. von 1. मुच् mit अति) adj. sich losmachend, entrinnend: तनू TS. 6, 6, 9, 2. KĀṬH. 30, 7.
 अतिरक्त adj. eine starke Neigung zu Etwas habend; davon nom. abstr. °ता f.: ग्राम्ये Spr. 4038.
 अतिरत्न (अ० + रत्न) n. ein Juwel —, ein Edelstein ersten Ranges Spr. 2706.
 अतिरात्र 2) a) Verz. d. Oxf. H. 30, b, 10. 266, b, 40. अतिरात्र adj. ÇAT. Br. 5, 1, 3, 2. — Z. 6 lies 9, 6, 41 st. 9, 9, 4; Z. 8 lies 11, 7, 12 st. 11, 9, 12.
 अतिरेक 1) Ind. St. 8, 120.
 अतिरेखा und °लेखा f. ein best. Metrum, 4 Mal ~~~~~ Ind. St. 8, 391.
 अतिरोगिन् adj. schwindstüchtig KARMAPRAD. beim Schol. zu ÇĀṆKH. GRĀH. 1, 1.
 अतिरौद्र (अ० + रौद्र) adj. überaus grimmig; davon nom. abstr. °ता f. TATTVA. 20.
 अतिरुद्धिन् (von लङ् mit अति) adj. überschreitend, ein Versehen machend bei: नर्तकीरभिनयातिरुद्धिनी: RAḠH. 19, 14.
 अतिरुद्धि (अ० + रुद्धि) adj. überaus gierig; davon nom. abstr. °ता f. Spr. 109.
 अतिवक्त्र (von वच् mit अति) nom. ag. Jnd tadelnd, mit Worten beleidigend: आक्रोष्टा चातिवक्त्रा च ब्राह्मणानाम् MBh. 13, 2196.
 अतिवर्तन, न दैवस्यातिभारो (wohl दैवस्यातिभावो zu lesen); ऽस्ति न चैवास्यातिवर्तनम् Spr. 1401.
 अतिवर्तव्य (von वर्त् mit अति) adj. derjenige, dem man entgehen soll, den man zu vermeiden hat, den man vernachlässigen darf: ऋतावृत्तौ — स्त्रिया भर्ता — नातिवर्तव्यः MBh. 1, 4740.
 अतिवर्तिन् überschreitend: पदार्थेषु लोकासीमातिवर्तिषु ŚĀH. D. 76, 4. hinübergehend über so v. a. nicht beachtend: प्रियतमाप्रणामाञ्जलिशप-
 दशतातिवर्तिन् DAÇAK. in BENF. Chr. 194, 8.
 अतिवर्ष (अ० + वर्ष) n. zu viel Regen MBh. 2, 1208.
 अतिवर्षण (अ० + व०) n. dass. Spr. 3637.

अतिवाद 1) Uebertreibung, insbes. der Fehler oder Vergehen eines Andern, ein liebloses und ungerechtes Urtheil über Jmd; sg. MBh. 3, 1270. 13, 5802. Spr. 3407. °वाणाः 4309. pl. MBh. 1, 3319. 2, 2192. Spr. 3410 (अतिवाद ed. Bomb. des MBh.). — 2) Zurechtweisung: अतिवादाद्-
 दाम्येष मा धर्ममभिशङ्कित्या: MBh. 3, 1166.
 अतिवादन in अतिमति० adj. nicht lüsternd KĀṬH. 31, 12.
 अतिवाङ्म in अतिमति० adj. dass. TS. 6, 4, 5, 2.
 अतिवाप (von वप् mit अति) s. oben अतिवाप.
 अतिवाह (von वह् mit अति) n. das Hinüberführen; vgl. अतिवाहिक.
 अतिवाहिक 1) fehlerhaft für अति०. — 2) HALĀJ. 3, 3. Hier und H. 1338 kann gleichfalls अतिवाहिक gemeint sein.
 अतिविषम (अ० + वि०) adj. überaus uneben, — rauh, — boshaft: विषयतो ऽप्यतिविषमः खलः der Bösewicht ist fürchterlicher als die Schlange Spr. 2860.
 अतिविमार्नि (अ० + वि०) adj. sich sehr weit verbreitend, viel umfassend: प्रज्ञा PAṆĀT. in Gött. gel. Anz. 1860, S. 731.
 अतिवृत्त (अ० + वृत्त) adj. längst vergangen: °कथक Spr. 3321.
 अतिवृत्ति 2) शासना० Uebertretung, Nichtbeachtung DAÇAK. in BENF. Chr. 181, 3.
 अतिवृद्धि = अभिप्यन्द H. an. 4, 136. MED. d. 43.
 अतिवेग (अ० + वेग) m. grosse Hast HARIV. 6872.
 अतिवेलम् adv.: ते ऽतिवेलं प्रकृत्यन्ति संतापमुपयाति च Spr. 4887. MBh. 2, 2187. 14, 461. HALĀJ. 4, 34. 3, 17.
 अतिव्याध्य s. अनतिव्याध्य.
 अतिव्रत (अ० + व्रत) adj. überaus fromm Spr. 3420.
 अतिशक्रशोभिन् (अ० - शक्र + शो०) adj. schöner als — Indra's: रा-
 श्वेप RAḠH. 19, 30.
 अतिशय 1) तरतमयोश्चातिशये VS. PRĀT. 3, 2. आद्रातिशय ÇIV. 9, 77. अन्योऽन्यातिशयस्तस्मिन्नेकश्चासामवर्धन eine Liebe, bei der Eine die Andere übertraf, KĀṬHĀS. 3, 15. यथा विद्वद्दिदृच्छा शिलायामतिशयः wie ein Stein eine höhere Bedeutung gewinnt, wenn man darin Viṣṇu oder einen andern Gott sieht, TBr. Comm. II, 389, 2 v. u. — eine best. rhetorische Figur Verz. d. Oxf. H. 208, b, 24. In der Philos. das potentia-in-Etwas-Enthaltensein: नीर एव दध्न कश्चिदतिशयो न मृत्तिकायाम्. मृत्तिकायामेव च घटस्य कश्चिदतिशयो न नीरे nur in der Milch ist दधि potentia enthalten, nicht im Lehm; und nur im Lehm ist ein Topf potentia enthalten, nicht in der Milch, ÇĀṆK. zu BRAHMAS. 2, 1, 18. Davon adj. अतिशयवत् und hiervon nom. abstr. अतिशयवत्त्व n. ebend. — 2) तथा स स्तोत्रिणेण समो वातिशयो वा संयत्यते ÇĀṆKH. Br. 23, 2.
 अतिशयोक्ति (अतिशय + उ०) f. allegorische Ausdrucksweise, Bez. einer best. rhetorischen Figur ŚĀH. D. 693. ÇĀ. KUVALAJ. 36, a (48, a). PRATĀPAR. 84, b, 6. 85, b, 2.
 अतिशर्वर Z. 3 lies 7, 80, 4 st. 7, 81, 4.
 अतिशयान् adj. überragend, am Ende eines comp. BUĀG. P. 9, 13, 25.
 अतिशयिन् 1) adj. dass. DAÇAK. in BENF. Chr. 182, 1. steigend: शोमा ति० ŚĀH. D. 631. — 2) f. °नी ein best. Metrum, 4 Mal ~~~~~ Ind. St. 8, 421.
 अतिशून्य (अ० + शून्य) n. eine gesteigerte Leere, Bez. eines best. gei-